

Hagyományos halászat

Érett fejjel látom, mennyire magához formált a legfogékonyabb korban átölelő környezet, a zegzugos holtágakkal teli Kőrös-vidéki vízvilág. Nem véletlen, hogy a fővárosban lepergett évtizedek után újra a szeretett tájakon találom meg a harmóniát, amelyet manapság bizony keresni kell.

A világméretű környezetszennyezések híreitől zúgó fejjel valóságos üdítő érzés olyan emberekkel találkozni, akik – mert létük alapja – mindennapos összefonódásban élnek a természettel.

Vesszővarsa, milling és halaskosár (Tokaj, 1988)

Az egész medret átívelő, csörlővel mozgatott emelőháló a Berettyón (Túrkeve, 1986)

Csikászat a mocsár jegén ütött lékben (Ipolymente, 1986)

Halászbárka: vízen ringó halbolt (Tolna, 1985)

Tapogatóval az ártéri kiöntésben (Tiszaladány, 1991)

Kecező a Tiszán (Vezeny, 1983)

